

Tožba, vložena 11. junija 2012 – Kühne + Nagel International in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-254/12)

(2012/C 227/52)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeče stranke: Kühne + Nagel International AG (Schindellegi, Švica), Kühne + Nagel Management AG (Schindellegi, Švica), Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge, Združeno kraljestvo), Kühne + Nagel Ltd (Shanghai, Kitajska), Kühne + Nagel Ltd (Hong Kong, Kitajska) (zastopniki: U. Denzel, C. Klöppner in C. von Köckritz, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeče stranke predlagajo

- členi 1, 2 in 3 Sklepa Komisije z dne 28. marca 2012, C(2012) 1959 final v zadevi COMP/39462 – Špedicijske storitve, naj se na podlagi člena 263(4) PDEU razglasijo za nične v delu v katerem zadevajo tožeče stranke;
- podredno, globa, ki je bila s členom 2 sklepa naložena tožečim strankam, naj se zmanjša;
- na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča naj se Komisiji naloži plačilo stroškov tožečih strank.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je tožečim strankam zaradi udeležbe v štirih ločenih omejevalnih sporazumih v zvezi z doplačili, in sicer omejevalnih sporazumih, imenovanih NES, AMS, CAF in PSS naložila globe.

V utemeljitev tožbe v zvezi z vsemi omejevalnimi sporazumi tožeče stranke uveljavljajo te tožbene razloge:

- Naložitev globe tožečim strankam naj bi bila nezakonita zaradi napačne presoje. Po eni strani je Komisija storila napako pri določitvi upoštevne prometa, saj promet, ki ga je upoštevala ni neposredno niti posredno povezan s kršitvijo. Po drugi strani naj ne bi upoštevala olajševalnih okoliščin, ki so bile podane v zvezi s tožečimi strankami.
- Višina naložene globe naj bi kršila načelo sorazmernosti in člen 49(3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zaradi posebnosti sektorja špedicije naj bi bile globe, ki jih je naložila Komisija nesorazmerne in v nasprotju s členom 49(3) Listine o temeljnih pravicah.

— Kršena naj bi bila pravica tožečih strank do obrambe, saj je Komisija zavrnila zahtevo tožečih strank za vpogled v spis (zadeva COMP/39.258), ki je bila posredovana z dopisom z dne 30. novembra 2011 in s tem nezakonito omejila njihovo pravico do obrambe.

V utemeljitev tožbe glede doplačil v okviru omejevalnih sporazumov NES in AMS poleg tega tožeče stranke navajajo te razloge:

- Trgovina med državami naj ne bi bila prizadeta. Komisija naj bi napačno uporabila pravo, ker niso bili izpolnjeni pogoji iz člena 101(1) PDEU (prizadetost trgovine med državami članicami).
- Komisija naj bi pravo napačno uporabila, ker naj bi napačno menila, da je pristojna za pregon kršitev iz člena 101 PDEU na področju zračnega prevoza; v vsakem primeru naj bi Komisija napačno uporabila pravo s tem, da ni priznala izjeme na podlagi Uredbe (EGS) št. 3975/87 o postopku za uporabo pravil o konkurenci za podjetja v sektorju zračnega prevoza. Pravno naj Komisija ne bi imela pooblastil, da naloži globe zaradi kršitev iz člena 101(1) PDEU, ker pred 1. majem 2004 ni obstajala izvedbena uredba za zračni prevoz in je torej za letalski promet med Unijo in tretjimi državami veljala izjema („Air Transport Exemption“).
- Komisija naj bi napačno uporabila pravo z napačno presojo trajanja kršitve kar zadeva tožeče stranke. Komisija naj bi napačno uporabila pravo in nezadostno obrazložila svojo odločbo glede začetka kršitve kar zadeva tožeče stranke. Tožeče stranke naj bi pri ravnanjih, upoštevanih z vidika prava omejevalnih sporazumov, najprej sodelovale od 4. novembra 2002 kar zadeva doplačilo, ki je predmet omejevalnega sporazuma NES in najprej od 31. oktobra 2003 kar zadeva doplačilo, ki je predmet omejevalnega sporazuma AMS.

Tožba, vložena 13. junija 2012 – Hautau proti Komisiji

(Zadeva T-256/12)

(2012/C 227/53)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Hautau GmbH (Helspen, Nemčija) (zastopnik: C. Peter, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

- razglasi ničnost Sklepa Evropske komisije C(2012) 2069 final z dne 28. marca 2012 v zadevi COMP/39452 – Mehanizmi za odpiranje oken in balkonskih vrat, v delu, ki se nanaša na tožečo stranko;
- podredno, ustrezno zniža znesek globe, naložene tožeči stranki;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja devet tožbenih razlogov.

1. Prvič, sklep o naložitvi globe neupravičeno temelji na kršitvi člena 101 PDEU. Po mnenju tožeče stranke je kršitev izključena, ker so pogovori potekali na željo nasprotne stranke in je bila ta z njimi v celoti seznanjena.
2. Drugič, sklep o naložitvi globe naj bi neupravičeno temeljil na ugotovitvi, da so bili mehanizmi, ki niso mehanizmi za odklopno-vrtljivo odpiranje, predmet pogovorov med udeleženi podjetji.
3. Tretjič, tudi če bi bila storjena kršitev člena 101 PDEU, sklep o naložitvi globe vsekakor neupravičeno temelji na ugotovitvi, da so bili s protikonkurenčnim ravnanjem prizadeti tudi posebni mehanizmi.
4. Četrtič, napačna je ugotovitev, da je tožeča stranka sodelovala pri protikonkurenčnih dogovorih v obsegu zunaj Zvezne republike Nemčije. V zvezi s tožečo stranko bi bila upoštevna kvečjemu kršitev člena 101(1) PDEU v letu 2007 glede italijanskega in grškega trga.
5. Petič, tožeča stranka podredno, kot posledico drugega, tretjega in četrtega razloga, navaja, da sta bila pri določitvi zneska globe napačno upoštevana promet za mehanizme za vrtljivo odpiranje in promet za posebne mehanizme, uresničena zunaj Nemčije. Zaradi upoštevanja teh prometov naj bi bila tožena stranka za določitev osnovnega zneska ugotovila očitno previsok promet. S tem je kršen člen 23(3) Uredbe št. 1/2003.
6. Šestič, tožeča stranka podredno navaja napačno presojo pri določitvi zneska globe glede teže kršitve in zneska povišanja z odvračilnim namenom (imenovanega vstopni znesek).
7. Sedmič, podredno, tožeča stranka navaja kršitev člena 23(3) Uredbe št. 1/2003 zaradi napačnega upoštevanja prometa, ki ga je uresničila z drugimi udeleženci kartela.
8. Osmič, sklep se izpodbija, ker ni zadostno obrazložen. Zato ga je treba v celoti razglasiti za ničnega zaradi kršitve člena 296 PDEU in posledično kršitve pravice do obrambe, ne glede na to, ali je bila tožeča stranka udeležena. Regularizacija med postopkom ne pride v poštev.
9. Devetič, Komisija naj bi končno napačno menila, da je bila tožeča stranka od 16. novembra 1999 do 3. julija 2007 udeležena pri (domnevno) protikonkurenčnih sporazumih. Očitek enotne in nadaljevalne kršitve od 16. novembra 1999 do 3. julija 2007 ne zdrži na podlagi avtonomnega povišanja cen v letu 2001 in neobstoja dogovora v letu 2003. Kvečjemu bi se lahko v Sklepu upoštevalo obdobje od leta 2003 naprej. Glede protikonkurenčnega ravnanja, očitane tožeči stranki zunaj nemškega trga, naj bi se ji lahko očitala le kršitev člena 101 PDEU. Tožeča stranka torej meni, da se ji ne sme očitati sedem let in sedem mesecev trajajoča kršitev.

Tožba, vložena 11. junija 2012 – Siegenia-Aubi in Noraa proti Komisiji

(Zadeva T-257/12)

(2012/C 227/54)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeči stranki: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Nemčija) in Noraa GmbH (Wilnsdorf, Nemčija) (zastopnika: T. Caspary in J. van Kann)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeči stranki predlagata,

- Sklep Evropske Komisije z dne 28. marca 2012 v postopku COMP/39452 – Okovja za okna in okenska vrata – C(2012) 2069 final naj se v delu v katerem se nanaša na tožeči stranki razglasi za delno ničnega;